

AGAVA, SUNCE I KAMEN

*Agava srce odvija
u siva pera listova.*

*Nebu i suncu juga
pruža ih kao dlanove.*

*Odvija se i otvara,
al se ne uzdiže s kamena;
k njemu se svija, savija
i tako bodlje polomi.*

*A kad je sunce omami,
zeleno srce poludi:
nadme se,
k nebu ustremi
žuto ko sunce...
Nà suncu
plane ko baklja plamena.*

*Pod tihom se obalom
ògleda,
protrne,
padne i pocrni.*

*Oko nje
pustoš kamena.*

1951.

NA KRAJU ZVJEZDANA PUTA

B. J. M.

*Nema života,
prijatelju moj,
za koji vrijedi umrijeti.*

*Al ne žalim
što te nema.*

*Za život koji si sanjao,
kada bi morao
živjeti,
što bi ti,
koji za snove umireš?!*

*Na obali tvoje smrti
nijem i sâm
još samo život podnosim*

I ne žalim što te nema.

1952.

DAVNI BRAT

*Odijelih se od dočitane knjige
ko napršče
bez suze
i bez daha.*

*Daleki neki nepoznati brat,
napisavši je,
sve mi uze,
opljeni me, siromaha*

*Na mome jalovu stolu
žurno takće sat.*

1952.

BRONČANI STARAC NA ZDENCU ŽIVOTA

*Kada te slomi samoća
i k zemlji prigne čama,
nad obalu se, jadniče,
tihu nadvini:*

*Široko nebo i krila
vidjet ćeš
u dubini,
a vidjet ćeš najbližeg sebi
sebe sama.*

*Pomiriš li se ikad
s tom izvrnutom slikom,
bit ćeš pod nebom
viši
od neba u svakoj kaljuži
i sam u svakoj lokvi
samome sebi najbliži.*

*O tome ne govori
nikad nikom.*

1952.

POSLJEDNJA MOLITVA BOGU

*Od svih bogova
koje sam posljuje štovao,
Bože moj,
bio si najnedužniji.
Što li sam više psovao i umovao
bivao si sve dalji,
i sve ružniji.*

*Drugi su bogovi bili
postali meni važniji,
bestidno oholo skuplji
još i bahato glasniji,
ali, Bože oprosti,
bili su od tebe
lažniji,
na moju molbu gluhli
na moju ljubav tuplji.
Zato, o Bože, sada,
ovako sâm i jadan,
blagoslivljam te za dane
kad smo – ko đaci u klupi –
bili uječito zajedno,
obojica jednako glupi!*

1952.

SVOME CENZORU

*Veselku V., koji mi je savjetovao
da se ubijem zbog defetizma.*

*Mnoge bi ljude mogao
u smrt poslati
da nisi za njih mrtav
i zaboravljen.*

*To samo ja ne mogu
zaboraviti mrtve,
jer sam od mrtvih došao,
i jedno sam od čûdā međû živima
što se od smrti liječi
biljem s grobova.*

*Od novoga života
opet prevaren,
ne mogu pjesmom lagati
ni pjevati.
Trpki mi otrov struji
po svim žilama,
al' živim
i gospodarim nad smrću.*

1953.

ODAVNO VIŠE NE KLIPŠEM

*Odavno više ne klipšem za velikim Gospodinom,
glavnim gospodinom mrskim, koji je meni kriv,
pa tako gospodina Glavnog uglavnom nema.*

*Nego sad živim sam kao svoj mali gospodin,
sporedni čaknuti gospon, koji je sebi kriv,
ako je uopće ikom i ako krivaca ima.*

*Upravo, ne znam točno ni reći, ovako s nogu,
kako bi bilo pravo i koga da zapravo krivim...
Ma glavno je da ne slijedim Onoga koga nema,
glavno da nekako sada i posve drukčije živim.
Pa – ite, missa est!*

1957.

SMRT U SNU

*Umrem li odjednom u snu
nehoteć
od čega bilo,
od neke tamo ishemije,
uremije ili anemije,
probudit ću se ujutro mrtav,
istegnut kao šilo
i krut kao Oscar Američke filmske akademije.*

*Mislit će da sam zaspao,
zvat će me,
ćuškati,
češkati,
telefonirati okolo,
složiti oglas sa sličicom
na kojoj ću se značajno ili vragoljasto smješhati,
a onda će krenuti gradom
o meni
priča za pričicom,
da sam pojeo žigice
da me je UDB-a smaknula,
da sam imao SID-u,
rak,
prostački botulizam,
ili pak da me je očinski
Gospodnja ruka dotaknula
znajući kako me okrutno zgužvao komunizam.*

*Prenosit će me s ruke na ruku,
baš kao Uncle-a ili bødilo,
negdje će me na povišeno
po svoj dužini položiti,*

*i – što mi se nikada
ni u snu još nije dogodilo –
na neko će me vrijeme čak izložiti.*

*Ako se tako zbude – nek bude!
Zar je to moja stvar!?
Ja spavam slatko. Za nesanicu se ne molim.
Bude li tako, bit će
jer sam zaspao star,
a ne što drukčiju smrt
ili život, recimo, ne volim.*

1987.